

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil gerne gøre fru Inger Harms opmærksom på, at der jo har været en tid, før fru Inger Harms kom ind i folketinget, og at den radikale repræsentant, fru Aase Olesen, har gjort et meget stort arbejde netop med dette lovforslag, og at det ikke mindst er fru Aase Olesens skyld – det kan man acceptere politisk eller ej, men det er i hvert fald rigtigt – at de paragraffer er faldet ud af lovforslaget, som ændringsforslagene nu viser.

Lawaetz (FP):

Fru Aase Olesen vil nok være i stand til at svare på sig selv. Jeg synes, hun har været meget, meget flittig under udvalgsarbejdet. Jeg vil holde mig til fremskridtspartiet.

Jeg kan da godt fortsætte den høflige ros med hensyn til ændringsforslagene, men jeg vil godt lige komme med en bemærkning om, hvorfor de ændringsforslag er kommet frem. Det er simpelt hen, fordi regeringen – som kan have besvær nok i forvejen – fandt ud af, at der ikke var flertal for lovforslaget, som det så ud. Derfor laver man et par ændringsforslag, der fuldstændig tager gassen af det oprindelige forslag, idet de to efter vor mening slemme ting, nemlig beregning af den effektive rente og stramning af fortrydelsesretten, er taget ud, således at når nu regeringen kan glæde sig over at få gennemført lovforslaget antagelig en af dagene, så må man sige, at denne hæder er lille, for der er ikke meget tilbage af det oprindelige lovforslag. Der er desværre fortsat lidt ulejlighed for de erhvervsdrivende, og det beklager jeg, men lovforslaget er blevet væsentligt bedre ved de af fru Aase Olesen og regeringen stillede ændringsforslag. Dem kan vi varmt gå ind for.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal helt undlade at kommentere fru Inger Harms' angreb på mig, blot konstatere, at det jo er morsomt at få folk herind, som tror, at folketingsarbejdet begynder, når de selv bliver valgt.

Med hensyn til, hvad vi har sagt ved første behandling, og der har jo været tre førstebehandlinger nu, kan jeg sige, at vi har udtrykt vores principielle velvilje over for ønsket om at få oplyst den effektive rente; det gjorde vi

ved den første førstebehandling. Siden er vi under udvalgsarbejdet blevet belært om de problemer, der er ved det; det var vi i og for sig godt klar over forinden. Men jeg må nok sige, at vi i det hele taget er kommet i tvivl om, hvorvidt oplysning om den effektive rente har den store værdi, man vil påstå, al den stund det i dag i sig selv er et svært problem at finde ud af, hvad kontantprisen er. Det har været årsagen til, at vi ved den sidste førstebehandling udtrykte særdeles stor skepsis over for udtrykket »effektiv rente«. Men det betyder ikke, at vi ikke fortsat er parate til at se på, når det udvalg, justitsministeren har nedsat, har barslet med en betænkning, om man vil kunne finde praktikable løsninger på de problemer, som butikshandelen, ikke mindst den mindre butikshandel, har påpeget. Og dér gør det altså aldeles ikke noget indtryk på mig, at store kæder som Brugsen kan ordne disse ting. Det er den lille detailhandel, der har interesseret os i det her spørgsmål.

Med hensyn til fortrydelsesretten har jeg fra første færd påpeget, at det vist ikke var nogen særlig heldig ting at lovgive om, og det mener jeg fortsat.

Af disse to grunde ønsker vi at støtte justitsministerens ændringsforslag. Men der er to andre grunde, nemlig de to hovedproblemer, som også har været diskuteret meget i forbindelse med dette lovforslag: vi har den 11. marts 1982 fået en meget bred vedtagelse her i folketinget om, at der skal lovgives, inden et Dankort sættes i værk, og der er kommet et løfte fra regeringen om, at der skal komme en generel kontokortlovgivning. Også det er vi tilfredse med. Det er netop det område, vi har ment der har været et meget stort behov for at lovgive for, og det har vi ønsket prioriteret fremfor dette lovforslag.

Der er stadig væk en hel del forbrugerfordele ved lovforslaget, også selv om man ikke ender med at få indført en eller anden regel om oplysning om den effektive rente på et senere tidspunkt. Vi har i vores afvejning af vores stillingtagen til dette lovforslag hele tiden vejet køberbeskyttelsen over for sælgerbeskyttelsen, og det er i virkeligheden også en form for køberhensyn. Man kan beskytte køberne så meget, at kreditkøb bliver umuligt, og det synes jeg nok man kunne tage under overvejelse. Det er også grunden til, at vi ikke støtter VS' ændringsforslag, som